

KONINKRIJK BELGIE

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

Brussel,

Adres : Hoogstraat, 139, B-1000 Brussel
Tel. : +32(0)2/213.85.40 E-mail : commission@privacy.fgov.be
Fax.: : +32(0)2/213.85.65 <http://www.privacy.fgov.be/>

ADVIES Nr 08 / 2005 van 25 mei 2005

O. Ref. : SA1 / A / 2005 / 009

BETREFT : Voorontwerp van wet betreffende de analyse van de dreiging.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, in het bijzonder artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag op 11 april 2005 vanwege de Minister van Justitie, ontvangen op 13 april 2005;

Gelet op het verslag van de heer B. De Schutter;

Verstrekt op 25 mei 2005 volgend advies:

I. Inleiding

1. Met haar schrijven van 11 april 2005 legt de Minister van Justitie aan de Commissie een voorontwerp van wet voor betreffende de analyse van de dreiging. De Minister roept in haar schrijven de hoogdringendheid in zonder deze evenwel te motiveren.

2. Dit voorontwerp kadert in een globale aanpak van hergroepering, rationalisatie, coördinatie en analyse van relevante informatie voor een evaluatie van de terroristische en extremistische dreigingen binnen een nationale en internationale context waar terrorismebestrijding een prioriteit is geworden.

Hiertoe wordt een orgaan opgericht (hierna CODA) dat belast wordt met de evaluatie van de terroristische en extremistische dreigingen die een mogelijke aantasting zouden kunnen betekenen van de inwendige en uitwendige veiligheid van de Staat, van de Belgische belangen en van de veiligheid van de Belgische onderdanen in het buitenland. Dit orgaan dient eveneens de specifieke internationale betrekkingen te verzekeren met de buitenlandse of internationale gehomologeerde diensten.

Het CODA is een administratieve overheid met rechtspersoonlijkheid die wordt samengesteld uit deskundigen die gedetacheerd worden vanuit de volgende overheden:

- De inlichtingen- en veiligheidsdiensten,
- De politiediensten,
- De Federale Overheidsdienst Financiën, meer bepaald de Administratie Douane en Accijnzen,
- De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer,
- De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken (meer bepaald de Dienst Vreemdelingenzaken),
- De Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

De Koning kan, op voorstel van het ministercomité, de samenstelling van het CODA uitbreiden tot andere diensten.

II. Algemene overwegingen

3. Het voorontwerp dat voor advies aan de Commissie wordt voorgelegd betreft een zeer gevoelige sector die moet gesitueerd worden in het domein van de eventualiteit en de waarschijnlijkheid waar de inzameling en de hergroepering van inlichtingen gebeurt zonder medeweten van de betrokken personen. Dit brengt inmenging in het privé-leven van de burgers met zich alsook de geheime verwerking van gevoelige persoonsgegevens. De Commissie is verheugd dat de regering er in deze context voor gekozen heeft om de uitwisseling van gegevens tussen verschillende overheden met het oog op de analyse van de terroristische dreiging en het extremisme te omkaderen door een wet.

4. Artikel 22 van de Grondwet waarborgt het recht op eerbiediging van het privé-leven en van het gezinsleven. Enkel de wetgever is bevoegd om de omstandigheden en de voorwaarden te bepalen waarin dit recht aan bepaalde beperkingen onderhevig kan zijn. Deze grondwettelijke bepaling verwijst naar artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

De Commissie herinnert in dit verband aan de constante rechtspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens krachtens dewelke « *une ingérence dans la vie privée n'est autorisée que si elle est prévue par une loi accessible aux personnes concernées et qui use de termes assez clairs pour leur indiquer de manière adéquate en quelles circonstances et sous quelles conditions elle habilite la puissance publique à se livrer à pareille ingérence secrète, et*

virtuellement dangereuse, dans leur vie publique »¹ (vrije vertaling : een inmenging in het privé-leven is slechts toegestaan indien deze voorzien wordt door een wet die toegankelijk is voor de betrokken personen en die hen in voldoende duidelijke bewoordingen uitlegt in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden een openbare overheid gemachtigd wordt om over te gaan tot een dergelijke geheime, en virtueel gevaarlijke inmenging in hun openbaar leven). Hoewel de Staten, ten einde hun nationale veiligheid te vrijwaren, ontegenzeggelijk nood hebben aan wetten die de bevoegde interne overheden toelaten inlichtingen over personen in te winnen en deze op te slaan in geheime bestanden, dienen evenwel passende en voldoende waarborgen tegen misbruiken te bestaan vermits een systeem van geheim toezicht, bestemd om de nationale veiligheid te beschermen, een gevaar oplevert waardoor de democratie zou kunnen worden ondermijnd of zelf vernietigd onder het motto van ze te verdedigen.²

Deze waarborgen zijn nog essentiëler vermits een groot aantal bewakingsmaatregelen momenteel worden genomen in het raam van de strijd tegen de terroristische dreiging. De Commissie herinnert er aan dat het nemen van bewakingsmaatregelen die een overdreven aantasting zouden betekenen voor de persoonlijke vrijheden, niet kunnen gerechtvaardigd worden door een dergelijke dreiging. Zij is zich evenwel bewust van het moeilijke evenwicht dat moet gevonden worden tussen de bescherming van de fundamentele vrijheden, waaronder de eerbiediging van het privé-leven, en de veiligheid van het geheel van de burgers.

Inderdaad, hoewel het voorontwerp vertrekt van concepten waarvoor reeds een wettelijke basis bestaat (verwijzing naar « dreiging » in de zin van artikel 8 van de wet van 30 november 1998 inzake de inlichtingen- en veiligheidsdienst) dient de volledige tekst in aanmerking genomen te worden om te onderzoeken of de waarborgen volkomen zijn en in voldoende mate aanwezig.

5. Vermits het gaat om de methodes die het CODA mag aanwenden voor het vervullen van haar opdrachten, voorziet het voorontwerp dat alle leden er toe gehouden zijn alle relevante inlichtingen waarover zij beschikken ter beschikking te stellen. In dit opzicht mag het CODA een of meer gegevensbanken oprichten.

Het CODA zou haar opdrachten enkel uitvoeren op basis van inlichtingen die zij ontvangt van haar leden en, in voorkomend geval van gehomologeerde buitenlandse diensten. In die zin verduidelijkt de memorie van toelichting dat « *het CODA is geen nieuwe inlichtingen- of politiedienst. Het zal dus geen informatie en gegevens vergaren zoals die politie- of inlichtingendiensten dat dus wel degelijk doen, maar het zal zich meer baseren op de elementen die reeds door deze diensten bewerkt, geanalyseerd en beoordeeld werden* »³.

De Commissie herinnert er aan dat de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna « WVP ») behoudens uitzonderingen, van toepassing is op verwerkingen van persoonsgegevens die plaatsvinden in het raam van de veiligheid van de Staat en de landsverdediging. De WVP is eveneens van toepassing op de verwerkingen die in het raam van hun wettelijke opdrachten uitgevoerd worden door de leden van het CODA. Het meedelen door de leden van de gegevens die zij bezitten aan het CODA is dus een verwerking die onder te toepassings sfeer valt van de WVP.

6. De Commissie stelt vast dat voor de uitvoering van sommige bepalingen van het voorontwerp verwezen wordt naar het nemen van koninklijke besluiten. Meer bepaald voorziet artikel 6 dat de termijnen en modaliteiten voor het doorgeven van de inlichtingen door de deelnemende overheden aan het CODA zullen vastgelegd worden bij koninklijk besluit. Artikel 9 verduidelijkt op zijn beurt dat het de Koning is die, wat betreft de databanken die het CODA mag oprichten in het raam van zijn opdrachten, de doeleinden ervan zal bepalen, de categorieën van verwerkte gegevens en inlichtingen, de bewaartermijn van de verwerkte gegevens alsook de modaliteiten voor toegang, mededeling en schrapping.

¹ Arrêt Leander, C.E.D.H., 26 mars 1987, série A, vol. nr. 116, nr. 50 et 51.

² Idem, nr. 59-60

³ Memorie van toelichting, commentaar bij artikel 6

De Commissie had gewenst dat deze besluiten haar gelijktijdig met het voorontwerp waren overgemaakt om zodoende te kunnen overgaan tot een globale analyse ervan ten opzichte van de vereisten van de WVP. De Commissie is zich bewust van de noodzaak om bepaalde bevoegdheden te verlenen aan de Koning maar verduidelijkt dat geen enkele databank door het CODA zal mogen worden opgericht zolang het desbetreffende koninklijk besluit niet zal genomen zijn. Overigens wenst zij dat de twee ontwerpen van koninklijk besluit waarvan sprake hierboven haar voor advies zouden worden voorgelegd.

III. Analyse van de artikelen

7. Ter inleiding merkt de Commissie op dat het artikel 2 de « deelnemende diensten » vastlegt terwijl de andere bepalingen van het voorontwerp verwijzen naar « ondersteunende diensten » (artikelen 16, 17, 22,2°, 23,1°, enz.) De tekst zou wat dit betreft in overeenstemming moeten gebracht worden.

8. Het advies van de Commissie concentreert zich op de artikelen 6, 9 en 13 van het wetontwerp aangezien de daarin opgenomen bepalingen een bijzondere weerslag hebben inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 6

9. Overeenkomstig artikel 6 dienen de verschillende overheden die vertegenwoordigd zijn in de schoot van het CODA ambtshalve, of op vraag van de directeur, alle inlichtingen mee te delen waarover zij beschikken in het raam van hun wettelijke opdrachten, die relevant zijn voor de uitvoering van de opdrachten die voorzien zijn door artikel 8, 1° en 2°, zijnde de gemeenschappelijke punctuele en strategische evaluaties. De modaliteiten en termijnen voor mededeling van deze informatie worden vastgelegd bij koninklijk besluit.

10. Het begrip « relevantie » wordt niet gedefinieerd in de tekst. De lezing van de memorie van toelichting toont hoogstens aan dat dit begrip « *het beter bepalen van de gevraagde bijdrage en om te vermijden dat het CODA bedolven wordt onder een stroom ruwe gegevens of dat men integendeel niets naar het CODA stuurt, omdat de betrokken diensten onvoldoende aanwijzingen zouden hebben over wat ze moeten aanleveren* » beoogt. Hiertoe zullen « *de betrokken diensten (...) zelf op professionele wijze moeten oordelen of een inlichting al dan niet spontaan moet worden doorgegeven aan het CODA, omdat die relevant is voor de analyse van de dreiging* »⁴

11. Laten we er aan herinneren dat hoewel het opzoeken, analyseren en verwerken van informatie met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de Staat, van de burger en het bewaren van de openbare orde, behoort tot de wettelijke opdrachten van de inlichtingen- en politiediensten, dit niet zo is voor de andere leden van het CODA (de « deelnemende diensten ») wier wettelijke opdrachten van een heel andere orde zijn. Welnu, het voorontwerp eist van deze diensten een eerste analyse van de informatie aangaande de bestaande of mogelijke dreiging voor de veiligheid van de Staat. De memorie van toelichting zegt trouwens « *Daar waar het analysewerk reeds voortvloeit uit de wettelijke opdrachten van de inlichtingendiensten, zullen de andere betrokken diensten evenzeer moeten streven naar het vervullen van deze analyseopdracht* »⁵

De Commissie heeft reeds in eerdere adviezen de nadruk gelegd op de risico's die ontstaan wanneer aan verantwoordelijken voor de verwerking verplichtingen opgelegd worden die niet tot hun basisopdrachten behoren⁶. Zij maakt zich eveneens zorgen over de vrijheid van handelen die

⁴ Zie commentaar bij het artikel 6 in de memorie van toelichting

⁵ Memorie van toelichting, onder het punt 2.2

⁶ Advies nr. 33 van 13 december 1999 betreffende wetsontwerpen inzake informaticacriminaliteit, blz. 9 en 10; Advies nr.44/2001 uit eigen beweging betreffende de verenigbaarheid van het onderzoek naar overtredingen van het

aan de Koning wordt verleend om het aantal en de aard van de deelnemende diensten uit te breiden;

12. De Commissie stelt zich meer in het bijzonder vragen bij het vaststellen van de criteria op basis waarvan de deelnemende diensten zullen beoordelen of een informatie relevant is. Enerzijds voorziet de wetgever dat alvorens de informatie wordt doorgegeven aan het CODA, de dienst van herkomst de informatie moet onderzoeken op haar relevantie. Anderzijds legt hij de nadruk op het verplicht doorgeven van de informatie waarbij het niet naleven van deze verplichting strafrechtelijk wordt vervolgd en bovendien zal gecontroleerd worden door de comités P en I. Bijgevolg, en bij gebrek aan duidelijke richtlijnen, dreigt men uit te monden in een zeer uitgebreide doorgifte van informatie in die zin dat een dienst, om niet gestraft te worden, veeleer zal verkiezen te veel, in plaats van te weinig informatie door te geven, hetgeen ondermeer zou leiden tot een schending van het principe inzake proportionaliteit zoals dit voorzien is door de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

13. De Commissie meent dat het CODA zo nauwkeurig mogelijk moet bepalen welke verwerkingen zij wenst uit te voeren zodat de deelnemende diensten over duidelijke richtlijnen beschikken aangaande de relevantie van de informatie die zij geacht worden door te geven.

Wat betreft de mate van deelname van de deelnemende diensten in de schoot van het CODA, zouden deze hun tussenkomst niet moeten richten op het doorgeven van informatie en expertise met betrekking tot hun eigen wettelijke opdrachten? Bovendien lijkt, gelet op de opdrachten van het CODA, de aanwezigheid van bepaalde van deze diensten belangrijker dan andere.

De Commissie meent overigens dat het onontbeerlijk is dat de informatie kan getraceerd worden (van wie is zij afkomstig, aan wie werd zij doorgegeven, enz.) en dat een controle a posteriori zou worden voorzien voor alle deelnemende overheden van het CODA wat betreft de relevantie van het doorgeven van deze informatie.

Artikel 9

14. Dit artikel voorziet dat het CODA een of meer gegevensbanken mag oprichten waarbij de finaliteit, de categorieën gegevens en informatie die er in worden verwerkt, de duur van hun bewaring, de modaliteiten voor toegang en mededeling en voor het wissen ervan door de Koning worden bepaald bij in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

15. Zij merkt niettemin op dat, overeenkomstig artikel 22 van onze Grondwet « ieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald ». In haar advies nr.11/2004⁷ heeft de Commissie er aan herinnerd dat de Raad van State zich reeds heeft verzet tegen de creatie van verwerkingen via eenvoudig koninklijk besluit en eist dat de essentiële elementen van verwerkingen door de openbare sector (doeleinde - aard van de verwerkte gegevens) zouden vastgelegd worden door de wet zelf.

Inzake de aangelegenheden die door de Grondwet voorbehouden worden aan de wet citeerde de Commissie ondermeer de constante rechtspraak van het Arbitragehof die stelt dat « *hoewel artikel 182 van de Grondwet aan de federale wetgever de regelgevende bevoegdheid voorbehoudt, sluit het echter niet uit dat de wetgever aan de Koning een beperkte uitvoeringsbevoegdheid toekent. Een delegatie aan de Koning is niet strijdig met het legaliteitsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld* » (A.H. nr. 135/2004)

auteursrecht op het internet met de wetsbepalingen tot bescherming van persoonsgegevens en van telecommunicatie, blz. 6.

⁷ Advies nr.11/2004 van 4 oktober 2004 betreffende twee voorontwerpen van wet tot oprichting van de gegevensbank Phenix.

Gelet op wat voorafgaat is de Commissie van mening dat het voorontwerp zelf de vastgelegde finaliteiten zou moeten opsommen en dat een koninklijk besluit op deze strikte en formele basis de grondregels zou moeten bepalen van de verschillende verwerkingen van gegevens (aard van de verwerkte gegevens, categorieën gebruikers,...). Het spreekt voor zich dat deze finaliteiten moeten kaderen in de opdrachten van het CODA, wat eveneens zou moeten blijken uit de tekst. Zo zou het voorontwerp een bepaling moeten bevatten in de zin van: « Bij de uitvoering van de opdrachten die opgesomd worden in artikel 8, 1° en 2°, kan het CODA gegevensbanken oprichten voor de hiernavolgende finaliteiten (...) ».

16. Bovendien meent de Commissie, zoals zij reeds had onderstreept in het advies dat zij uitbracht over het voorontwerp van wet tot reorganisatie van de politiediensten⁸, dat gelet op het zeer gevoelige karakter van de verwerkte gegevens, het essentieel is dat de voorwaarden die opgelegd worden door de WVP op het vlak van de proportionaliteit en de relevantie worden gerespecteerd. Bijgevolg meent de Commissie dat het onontbeerlijk is duidelijke grenzen te stellen, vooral op het vlak van de verwerking van « zachte » informatie, door te verduidelijken dat de verwerkte gegevens direct verband moeten houden met de finaliteit van het bestand en beperkt moeten blijven tot de vereisten die hieruit voortvloeien. Deze vereiste is trouwens overgenomen, zowel in de wet houdende regeling van de inlichtingen- en de veiligheidsdienst als in de wet op het politieambt⁹.

17. De Commissie stelt zich vragen aangaande het lot dat zal worden voorbehouden aan de gegevens die doorgegeven worden naar het buitenland. Inderdaad, behoudens haar opdracht tot een gemeenschappelijke evaluatie van de dreiging is het CODA belast « *met gelijkaardige buitenlandse of internationale diensten specifieke internationale contacten te verzekeren overeenkomstig de richtlijnen van het Ministerieel Comité. De gegevens, de informatie of de inlichtingen verkregen ter gelegenheid van deze contacten worden meegedeeld aan de bevoegde Belgische diensten* » (artikel 8, 3° van het voorontwerp). Deze bepaling beoogt enkel de hypothese waarbij het CODA informatie ontvangt. Het voorontwerp bevat geen enkele vermelding betreffende een uitwisseling (noch van de modaliteiten ervan) van informatie met een buitenlandse dienst. Men kan evenwel veronderstellen dat indien het CODA informatie ontvangt, het deze zal meedelen aan zijn buitenlandse ambtsgenoten waarmee het relaties onderhoudt en dit in een internationale context die inzake terrorisme een grotere uitwisseling van informatie tussen de staten vereist.

18. De Commissie wijst ook op het gevaar van dubbele verwerkingen ingevolge de oprichting van verschillende gegevensbanken. Zo zou een gegeven in twee verschillende gegevensbanken kunnen verwerkt worden wat zou kunnen aanleiding geven tot een verschillende behandeling of vergetelheden bij andere verrichtingen, bijvoorbeeld zou bij het bijwerken van bepaalde gegevens kunnen over het hoofd gezien worden dat deze gegevens ook opgeslagen werden in een andere gegevensbank¹⁰, of zelfs in een buitenlandse gegevensbank in het raam van een internationale samenwerking. Het voorontwerp zegt niets over het al dan niet bestaan van koppelingen tussen de verschillende gegevensbanken, noch over de modaliteiten voor een eventuele mededeling van de gegevens aan buitenlandse diensten. De Commissie stelt bovendien vast dat er geen enkele verwijzing is naar de veiligheidsmaatregelen die geboden zijn en die nog strenger zouden moeten zijn vermits het gaat om gevoelige gegevens.

⁸ Advies nr.13/98 van 23 maart 1998 betreffende het voorontwerp van wet tot reorganisatie van de politiediensten, nr. 26.

⁹ Artikel 13 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst voorziet dat: « *De in de documentatie vervatte inlichtingen moeten in verband staan met de doeleinden van het gegevensbestand en beperkt blijven tot de vereisten die eruit voortvloeien* ». Artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt stelt op zijn beurt dat : « *Het inwinnen, de verwerking en het toezenden van de inlichtingen en gegevens bedoeld in artikel 44/1, eerste lid, gebeurt overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Deze inlichtingen en gegevens moeten in rechtstreeks verband staan met de bestaansredenen van het gegevensbestand en beperkt blijven tot de vereisten die eruit voortvloeien* ».

¹⁰ De Commissie heeft reeds op dit gevaar gewezen in haar advies nr. 13/98 van 23 maart 1998 betreffende het voorontwerp van wet tot reorganisatie van de politiediensten.

19. Inzake de oprichting van gegevensbanken en de vaststelling van hun inhoud en modaliteiten zou de Commissie onder de mogelijke oplossingen een denkpiste willen suggereren die zou geïnspireerd zijn door het huidige model van Europol betreffende de inzameling, de verwerking en het gebruik van persoonsgegevens en meer in het bijzonder de creatie van werkbestanden voor analysedoeleinden overeenkomstig artikel 12 van de Europol-overeenkomst¹¹. Zodoende zou een parallellisme kunnen gesuggereerd worden tussen het begrip gegevensbank zoals het voorzien is in het voorontwerp en een analysebestand in de zin van de Europol-overeenkomst.

De praktijk toont aan dat het inrichten van analysebestanden in de schoot van Europol gebeurt aan de hand van standaarddossiers waardoor het overleg- en goedkeuringsmechanisme vlugger in werking kan treden. Zo kunnen ondermeer de categorieën van gegevens vooraf worden gedefinieerd¹², de personen of categorieën van personen, de bestemmingen en de bronnen van de gegevens. De aanvraag tot het inrichten van een bestand gebeurt op basis van vooraf gedefinieerde lijsten en duidt in de lijst de gegevens aan die zullen verwerkt worden met het oog op het doeleinde van het bestand.

Door voor elke gegevensbank de doelstellingen en de vereiste types van informatie op een gemotiveerde en precieze wijze af te bakenen, zou men kunnen beantwoorden aan de vereisten inzake relevantie en proportionaliteit.

In deze context zou het wellicht nuttig zijn om te overwegen, zoals dit trouwens het geval is voor Europol, dat elke aanvraag tot inrichting van een gegevensbank ter goedkeuring zou worden voorgelegd aan een bepaalde overheid (bijvoorbeeld het Ministerieel comité) en zou meegedeeld worden aan de Commissie¹³ zodanig dat deze op ononderbroken wijze zou kunnen bijdragen tot het onderzoek van de vereisten inzake doeleinde en proportionaliteit alsook de vragen zou kunnen oplossen die zouden kunnen rijzen bij het opstarten van verwerkingen van persoonsgegevens door het CODA.

20. Tenslotte beveelt de Commissie aan dat in het voorontwerp een consulent zou aangeduid worden die op onafhankelijke wijze de veiligheid van de gegevens en de toepassing van de WVP in de brede zin zou kunnen verzekeren, alsook de uitvoeringsbepalingen overeenkomstig en het artikel 17bis van de WVP. Hij zou meer in het bijzonder moeten waken over enerzijds de strikte eerbiediging van de doeleinden waarvoor de gegevens worden verwerkt en anderzijds, gelet op het extreem gevoelige karakter van de verwerkte gegevens, op het voorzien van gepaste en versterkte veiligheidsmaatregelen. De Commissie zou eveneens moeten geïnformeerd worden

¹¹ Overeenkomst op basis van artikel K3 van het Verdrag van de Europese Unie betreffende de oprichting van een Europese Politiedienst (Europol-overeenkomst). Artikel 12 voorziet dat:

« 1. Voor elk bij Europol voor zijn taakvervulling overeenkomstig artikel 10 bijgehouden geautomatiseerd bestand met persoonsgegevens dient Europol in een door de Raad van Bestuur goedgekeurd reglement vast te leggen:

- 1) De omschrijving van het bestand,*
- 2) Het doel van het bestand,*
- 3) De categorieën personen over wie gegevens worden opgeslagen,*
- 4) De aard van de op te slagen gegevens en eventueel de absoluut noodzakelijke gegevens als bedoeld in artikel 6, eerste zin, van het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981¹¹*
- 5) De aard van de persoonsgegevens die er toe dienen om het bestand toegankelijk te maken,*
- 6) Het aanleveren of invoeren van de voor opslag bestemde gegevens,*
- 7) De voorwaarden waaronder de in het bestand opgeslagen persoonsgegevens mogen worden verstrekt, aan welke ontvangers en volgens welke procedure,*
- 8) De controletermijnen en de duur van de opslag,*
- 9) De vastlegging van de verstrekking ».*

¹² Besluit van de Raad van 3 november 1998 houdende vaststelling van de regels voor het gebruik van analysebestanden van Europol P.E.G., nr. C026 van 30 januari 1999.

¹³ Artikel 12, §2 van de Europol-overeenkomst verduidelijkt dat : *« het gemeenschappelijk controleorgaan [nvdr: samengesteld uit de overheden belast met de gegevensbescherming in de Lid-staten] wordt door de directeur van Europol onmiddellijk op de hoogte gebracht van het ontwerpreglement van een dergelijk bestand en ontvangt het dossier, opdat het de opmerkingen die het noodzakelijk acht onder de aandacht van de Raad van Bestuur kan brengen».*

over de veiligheidspolitiek die door het CODA zal gevoerd worden (omschrijving van de verantwoordelijkheden, van de organisatorische en technische maatregelen, van de analyse en het beheer van de risico's, de toezichtregels op de evaluatie en de bijwerking van de onderdelen van de veiligheidsvoorzieningen, enz.)

Artikel 13

22. De Commissie stelt vast dat in het voorontwerp uitdrukkelijk melding gemaakt wordt van een verplichte, uitgebreide geheimhouding – verplichting die blijft bestaan ongeacht een deelname in de schoot van het CODA – die bij niet-naleving strafrechtelijk wordt bestraft. Hoewel zij zich verheugt over deze bepaling stelt de Commissie echter vast dat zij dubbelzinnig is: men weet inderdaad niet naar wie het begrip « leden » verwijst. Omvat dit eveneens de analisten en het administratief personeel? De Commissie meent dat een verplichte geheimhouding toepasselijk zou moeten zijn op een bepaald aantal aangeduide personen die werkzaam zijn in de schoot van het CODA en die ingevolge hun functie kennis moeten krijgen van beschermde informatie (deskundigen, analisten, administratief personeel, eventuele verwerkers die om technische redenen toegang moeten krijgen tot de gegevens,...). De bepaling zou op dit vlak moeten verduidelijkt worden.

IV. Besluit

De Commissie verwelkomt de wil van de regering om een wettelijke basis te verlenen aan de verwerkingen van gegevens die door verschillende overheden uitgevoerd worden in het raam van de analyse van de dreiging en aldus te beantwoorden aan de regels die op dit vlak worden opgelegd door het Europees Verdrag en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en die algemeen erkend zijn. Zij maakt niettemin een voorbehoud met betrekking tot de ontwerptekst.

Een gunstig advies wordt bijgevolg door de Commissie verleend op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de hierboven gemaakte opmerkingen en dat meer in het bijzonder in de tekst zelf van het wetsontwerp:

- de doeleinden van de verwerkingen van persoonsgegevens,
- de beoordelingscriteria voor de gegevens die moeten doorgegeven worden aan het CODA alsook verduidelijkingen met betrekking tot het onderscheid tussen de bevoegdheden van enerzijds de inlichtingen- en politiediensten en anderzijds de deelnemende diensten,
- de referenties bij de veiligheidsmaatregelen die gepaard gaan met de verwerking van de bedoelde gegevens,
- de waarborgen die de internationale uitwisseling van persoonsgegevens omringen,

worden bepaald.

De Commissie staat ter beschikking van de auteurs van het voorontwerp van wet om de opvolging te verzekeren van de in onderhavig advies geformuleerde aanbevelingen.

De administrateur,

De voorzitter,

(get.) Jo BARET

(get.) Michel PARISSÉ